

بر غریبی حسین و درد او گریه کنید!

ثقه جلیل ریان بن شعیب گفت : در روز اول محرم بر امام ابی الحسن رضا علیه السلام وارد شدم ، به من فرمود: ای پسر شبیب ! آیا روزه داری ؟

ثقه جلیل ریان بن شعیب گفت : در روز اول محرم بر امام ابی الحسن رضا علیه السلام وارد شدم ، به من فرمود: ای پسر شبیب ! آیا روزه داری ؟
گفتم : نه .
گفت : این روز، روزی است که زکریای پیامبر در آن پروردگار خود را خواند و گفت رب هب لی من لدنك ذریه طیبه انك سمیع الدعاء

یعنی ای پروردگار من ! مرا از نزد خویش ذریتی پاك ببخش ، همانا که تو دعا را شنونده ای .

پس خدای تعالی دعای او را مستجاب کرد، و ملائکه را فرمود تا زکریا را در حالتی که وی در محراب ایستاده بود و نماز می گزارد، ندا کردند که : خداوند تو را به یحیی مژده می دهد!

پس هر کس این روز را روزه بدارد و خدای تعالی را بخواند، خدای تعالی او را اجابت کند، چنان که زکریا را.

آنگاه گفت : ای پسر شبیب ! محرم آن ماه است که مردم جاهلیت در گذشته حرمت آن ماه را نگاه می داشتند، اما این امت نه حرمت ماه را شناختند و نه حرمت پیغمبر خود را. و در این ماه ذریه او را کشتند، و زنان او را اسیر کردند، و اثاث او را به تاراج بردند، خداوند هرگز آنان را نیامرزد!

ای پسر شبیب ! اگر برای چیزی گریه خواهی کرد، برای حسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام گریه کن ، برای آن که او را ذبح کردند، و هیجده مرد از خاندان او با او کشته شدند که روی زمین مانند آنها نبود.

ای پسر شبیب ! اگر خوشحال می کنی تو را که در درجات بلند بهشت با ما باشی ، برای اندوه ما اندوهناك باش و از فرح ما شادمان

بر تو باد دوستی ما که اگر مردی سنگی را دوست بدارد، خدا او را روز قیامت با آن سنگ محشور گرداند.

آیت الله حسن زاده آملی